

FR.FRANCESCO MET FR.MARIANO

DE NIEUWE DIRECTEUR

Door Francesco D. Colacelli

Elke menselijke onderneming heeft een begin en een eind. Daaraan valt niet te ontkomen, zelfs niet als men daarin zijn hele hart en ziel heeft gelegd. Dat maakt slechts het afscheid des te moeilijker.

De herinnering aan mijn eerste redactionele bijdrage aan het decembernummer van 2002 is nog steeds levendig. Ik schreef toen, en ik lees dit nu op de monitor van mijn computer: "Ik wil proberen heel mijn vermogen en al mijn enthousiasme in dienst te stellen van de lezers van de Stem van Pater Pio."

Samen hebben we een groeiprocess door gemaakt in het licht van Pater Pio's spiritualiteit en het Magisterium van Paus en Kerk. We rouwden bij de dood van Joannes Paulus II en verheugden ons over de verkiezing van Benedictus XVI.

We dachten na over de problemen en angsten waarmee het mensdom in deze tijd wordt geconfronteerd. We maakten U deelgenoot van het verleden dat oprees uit ons historisch onderzoek en van het heden met buitengewone gebeurtenissen, die plaatsvonden in San Giovanni Rotondo, zoals: de inwijding van de nieuwe kerk, de opgraving, de canonieke identificatie en het opbaren van het stoffelijk overschot van Pater Pio, het pastorale bezoek van de Heilige Vader, het

overbrengen van de relieken van onze hoogvereerde medebroeder naar de crypte van de nieuwe, aan hem toegewijde kerk.

Nu, dierbare lezers, is er een einde gekomen aan mijn bijdragen aan dit blad en moet ik afscheid van u nemen. Onze Heer en mijn medebroeders, hebben besloten mij, in weerwil van mijn menselijke beperkingen, de leiding toe te vertrouwen van de religieuze Provincie van "Sant'Angelo en Padre Pio", voor de periode 2010 – 2013 en vanaf september de leiding van dit tijdschrift, het voorzitterschap van de Stichting "The Voice of Padre Pio", tevens eigenaar van "Tele Radio Padre Pio" en van de "Padre Pio of Pietrelcina Editions" over te dragen aan mijn opvolger Fr. Mariano di Vito.

Voor onze wat oudere lezers zal dat geen onbekende zijn. Veel van zijn homilies werden afgedrukt in dit tijdschrift toen hij nog Provinciaal Overste was en diverse van zijn exegetische artikelen over de H.Schrift zijn opgenomen in meer recente jaren, toen hij rector was van het internationale college van de Kapucijnen in Rome, het "St. Lawrence of Brindisi" en later als de Gardiaan van de Broederschap van de Onbevleete te Foggia.

Het is nu aan hem om het roer van de Stem van Pater Pio over te nemen. En ik ben ervan overtuigd, dat hij dat zal doen met

dezelfde toewijding, dezelfde passie en hetzelfde enthousiasme, waarmee hij elke andere opdracht ten behoeve van de Provincie van de Orde uitvoerde. Ik ben hiervan overtuigd, omdat ik Fr. Mariano vele jaren van nabij heb meegemaakt. Ik ken hem, zoals een leerling zijn meester kent en hoogacht. Hij was in feite de eerste, die vertrouwen stelde in mijn arme persoon en mij aanzocht voor mijn eerste verantwoordelijke functie van provinciaal secretaris toen hij nog Provinciaal Overste was.

Te weten dat dit tijdschrift in goede handen is, is voor mij de beste troost bij dit afscheid, dat altijd met droefheid gepaard zal gaan, ook al behoort het afscheid nemen tot de logica en de reisroute van de Franciscaanse manier van leven.

Tot u allen, die in deze acht jaar mijn werk van evangelisatie via de massamedia hebben gewaardeerd en gesteund, betuig ik mijn grote dankbaarheid en vraag ik u om te blijven bidden voor mijn nog grotere verantwoordelijkheid die ik op mijn zwakke schouders te dragen heb gekregen in de volgende drie jaar en de Heer te vragen mij te gebruiken als een handelbaar instrument, opdat Hij met Zijn wijsheid, moed en kracht de eigenlijke gids van onze Provincie mag zijn.